

De decollatōe**sancti iohānis**

figulus paupertatis fugiens comitem se et
 uide exhibuit. Sic dñ peraz sibi credit am
 portaret ammonitis nocte a sancto Jobā
 ne ipsos fugiens Emissemam urbem cū san
 cto capite est ingressus. Ibiq; q̄d̄iū vixit
 in quodam specu sanctum caput venerans
 prosperitatem non modicam assecutus est
 Hoziens autez illud sorori sue sub fide re
 uelavit et scdm eundem modum sibi inui
 cem successores fuerunt. Post multam ve
 ro temporis sancto Marcello monacho in
 eodem specu degenti beatus Johannes ca
 put suum hoc modo reuelavit. Videbas e
 nim sibi dormienti q̄ multe turbe psallent
 tes incederent et dicerent. Ecce sanctus
 Johannes baptista venit. Deinde vidit be
 atum Johannem quem vnus a dextris a
 lius a sinistris ducebant. Omnes venien
 tes ab eo ante ducebantur. Ad quem cum
 Marcellus accessisset eleuans eum et per
 mentum apprehendens dedit ei osculuz pa
 cis. Tunc Marcellus interrogauit eu di.
 Domine mi dilecte vnde ad nos venisti?
 Et ille. De sebastie veni. Cum ergo exci
 tatus fuisset et de hac visione plurimū mi
 raretur. quadam alia nocte cum dormiret
 quidam ad eu veniens excitauit eu. Et ecce
 dum excitatus fuisset vidit quandam stel
 lam fulgere in hostio cellule residere. Quā
 surgens cum palpare vellet subito in aliaz
 partem se transiit. Ille autem abire ce
 pit post eam quousq; stella stetit in loco v
 bi erat caput Iohannis baptiste. vbi fodi
 ens reperit vnam et in ea sanctum thesau
 rum. Quidam autem cum non crederet
 manum ad ydriam misit. sed statim manus
 exaruit ydrie adbestit. Manibus autem
 focis manum abstraxit. sed inualida remā
 sit. Apparuit autem eidem Johannes di
 cens. Cum caput meum in ecclesia depon
 tur ydriam continges et sanitatem recipies
 quod et fecit et integram sanitatem recepit.
 Hoc autem cum Marcellus Juliano ei
 dem urbis episcopo indicasset. ab eis est ele
 uatum et in urbem delatum. Ex quo tem

porē cepit in eadem urbe decollatio Jobā
 nis celebrari ipsa die sicut in bystoria sco
 lastica habetur quo caput est inuentuz siue
 eleuatum. Postmodum Constantinopo
 lim est translatum. Nam sicut dicitur in by
 storia triperita. cum Valens imperator inf
 sillet sacrum caput in vehiculo poni et in cō
 stantinopolim transferri cur circa Calcedo
 niam venisset vehiculum nullatenus tra
 hi poterat quantumcumq; boues simul ve
 gerentur. Ideoq; ipsum ibidem deponere
 sunt coacti. Sed cum postea Theodosius
 ipsum inde auferre vellet et quandam ma
 tronam virginem custodie capitis mācipa
 tam repperisset ibidem rogauit eam vt sibi
 auferre dimitteret sacrum caput. Illa autē
 consensit credēs q̄ sicut tempore Valēns
 ita et nunc non permitteret se auferre. Tūc
 deuotus impator purpura sua caput āplec
 tens Cōstānopolim trāstulit et ibidē pul
 cherrimaz eccliam edificauit. Hec in bysto
 ria triperita. Et inde ad gallias apud picta
 nam regnāte Pipino postmodū ē transla
 tum vbi eius meris multa mortui sunt infu
 scitati. Sed sic punitus ē herodes qui I
 ohanne decollauit et Julianus apostata qui
 eius ossa p̄bussit. Sic et Herodias punita
 ē q̄ puella vt caput peteret suggessit et ipsa
 puella q̄ h̄ petere. Quidam em̄ dicūt q̄ hero
 dias in exiliū dānata nō est nec ibi d̄functa
 Sed cū caput Iohannis i manib; teneret
 et eide gaudēs plurimū insultaret d̄no nu
 ta caput ipm in ei facie insufflauit et illa p
 t̄nus exspirauit. h̄ quidē vulgariter dicit.
 Sed qd̄ super? dicitū ē vt in exilio cur be
 rode misabilē p̄sumpta fuerit. sc̄i tradūt in
 cronis. et sic tenēduz videt̄ filiavro eius
 cū sup glaciē deābularet. sub ea glacies re
 soluit et ipa in aquis p̄nuo p̄focat. In cro
 nica vero d̄ q̄ terra ipam viā degluntit.
 Quod p̄t̄ intelligi sic de egyptijs i mari ru
 bro p̄focans d̄. Denozauit eos. Quare
 to in ista tuta fuisse d̄ decollatio beati Iohan
 nis propter dignū ipsius translationem et
 ecclesie dedicationē. Dignus em̄ s̄ quo